

Modlitba za bohoslovce

Věčný Veleknězi, Ježíši Kriste,
Ty sám si volíš své kněze.

Prosíme Tě za ty, kteří se
připravují na kněžství.

Naplňuj je již nyní pravým
kněžským smýšlením!

Dej jim živou, radostnou víru,
horlivost v modlitbě, lásku k Tobě
a k Tvé církvi, apoštolské nadšení,
důvěru k Tvé požehnané Matce.

Dej svého Ducha všem jejich
představeným, profesorům
a duchovním vůdcům.

Bohoslovci z olomouckého Teologického konviktu:
Antonín Matys, který studuje za pražskou arcidiecézi
a Lukáš Němeček, který studuje za litoměřickou diecézi,
pod křížem v kapli Diecézního domu kardinála Trochty v Litoměřicích.

Foto: Dominik Faustus

Modlitba za bohoslovce pochází z Pastorační příručky pro veřejné pobožnosti

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Martina Davídka	3
Duchovní slovo	
Pastýřský list na Nový rok 2019	4
Promluva Mons. Jana Baxanta k zasvěceným osobám	5
Obnova diecézních staveb	
Obnova klášterního kostela v Kadani	6
Křesťanský rok	
Postní neděle	7
Světové setkání mládeže	
Panama víkend v Přířichovicích	8
Církevní turistika	
Loreta Rumburk	10
Církevní stavby v diecézi	
Oprava kostela sv. Anny ve Verneřicích	12
Kalendárium	
Kalendárium na únor	13
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	14
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	15
Zprávy	
Zprávy z diecéze	16
Charita	
Tříkrálová sbírka 2019	18
Výsledky projektu Farní charity Lovosice	19
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	20
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	23

Na obálce:
Panama víkend
v centru mládeže
Křížovatka
v Přířichovicích

Foto:
Kryštof Waněk

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
24. ročník • 1. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Svatoštěpánská koleda – na bohoslovce

Milí čtenáři Zdislavy,

rádi bychom se podělili o radosti i starosti naší diecéze. Kněží pravidelně dostávají *Acta Curiae Episcopalis Litomericensis*, zkráceně ACEL či Akta kurie. Vychází jich ročně deset čísel a každý duchovní se z nich dozví, respektive z posledního čísla v roce, jaké celodiecézní sbírky se budou konat v roce nadcházejícím. V roce 2018 byl takový přehled uveřejněn na str. 69 pod čj. 3511/2018 (ACEL 10/2018). Jednou z celkem devíti sbírek, a to poslední na konci roku, je tzv. „Svatoštěpánská koleda“ – na bohoslovce. Tato sbírka se pravidelně rok co rok opakuje a má již tradici. Ano, i litoměřická diecéze má bohoslovce. Jsou to momentálně tři mladí muži, kteří se v Teologickém konviktu v Olomouci a v Arcibiskupském semináři v Praze připravují na své budoucí, dá-li Pán kněžské povolání, které chtějí vykonávat v litoměřické diecézi.

Starost o budoucnost diecéze není jen starostí diecézního biskupa, ale má být také starostí věřících, kteří chtějí a potřebují kněze. Jak se mohou k této diecézní potřebě připojit? Existuje mnoho způsobů. Některé jsou velmi zřejmé, například modlitba za budoucí kněžská a zasvěcená povolání. Patří k nim ale také to, že se o kněžském povolání mluví mezi věřícími s úctou. Jak je někdy bolestné slyšet, že se v rodinách modlí: „Pane dej nám kněze, ale ne někoho z naší rodiny...“ Pokud bychom nepečovali o rodiny, církev by neměla budoucnost po stránce přirozené, ale pokud nebudeme pečovat o kněžská povolání, církev bude bez budoucnosti v rovině nadpřirozené. Je důležité všimnout si těch, kdo ministrují, protože právě z těch, kteří vyrostli u oltáře v ministrantské službě, se často stávají Boží služebníci. A je na místě i otázka na tyto mladé muže: „Nechtěl bys i ty být tím, kdo bude jednou u oltáře vysluhovat svátosti jako kněz?“ K takovým otázkám máme často málo odvahy, ale jsou velmi důležité a spásné. Sv. Don Bosco a mnozí další říkají, že snad každý třetí mladý katolický muž by mohl být knězem. Povolání Bůh tedy dává dost, ale pak se nerealizují a zůstávají ztracená.

Když už tedy víme, že jsou zde, za prvé: modlitba za povolání a za druhé: slovo povzbuzující ke kněžství, nesmí tedy chybět ani za třetí: materiální podpora. A to je důvodem každoroční koledy na bohoslovce. V roce 2018 činila tato sbírka 141.396 korun. Litoměřická diecéze vydává na bohoslovce ročně celkovou částku 793.841 korun, což není v době, kdy se neustále zmenšují příspěvky od státu na církve, malá částka. Zde je třeba opravdu pomoci, a nemusí to být jenom na sv. Štěpána.

V jedné malé vesnické farnosti se mě o letošních Vánocích zeptali: „Jaké jsou roční náklady na bohoslovce?“ Když se sumu dozvěděli, přinesli dva tisíce korun, protože si spočítali, že litoměřická diecéze má 383 farností a kdyby každá farnost dala takovou částku, diecéze bude mít o jednu materiální starost méně. Není žádným tajemstvím, že za pár let bude muset církev v naší vlasti stát, co se týče materiálního zabezpečení, na „vlastních nohách“, a že to bez podpory věřících nepůjde. Jinými slovy, nikdo nám nic zadarmo nedá a všechno bude tvrdě podloženo prací i obětí. Ostatně to platilo vždycky a platit to bude i dále.

Bohoslovce je možné podpořit i jindy během roku než jen o Svatoštěpánské koledě 26. prosince. Na tento účel lze dát peníze svému knězi, nebo je poslat na účet číslo 1002148329/0800, pod variabilním symbolem 911121. Můžeme si být jisti, Pán nezapomene ani na „vdovin halěr“, nezapomene tedy ani na váš dar.

Mons. Martin Davídek
generální vikář

Pastýřský list na Nový rok 2019

Bratři a sestry v Kristu,

pozdravuji Vás ve jménu Božím opět při vstupu do nového roku 2019 v den tradiční novoroční slavnosti Matky Boží Panny Marie. Rád bych Vás všechny ujistil o mém každodenním požehnání a modlitbě, protože vím, že i Vy na mne pamatujete ve svých modlitbách a se svými a mými kněžími a jáhny, duchovními pastýři, při všech bohoslužbách zmiňujete mé jméno, jméno diecézního biskupa. Jsem Vám všem velice vděčný a upřímně Vám děkuji.

Uplynulý rok 2018 byl rokem, alespoň pro naši zem a konečně i pro mne, rokem plným jubileí. Při podobných výročí máme jistě mnoho důvodů k zamyšlení se nad časem, který je už minulostí. Současně však vyhlížíme i do budoucnosti s přesvědčením, že „bez Božího požehnání, je marné lidské namáhání“. Tyto duchovní oprávněné pohledy do minulosti i do budoucnosti však nemají zastírat náš vhled do současnosti, abychom bedlivě zkoumali naši společnou přítomnost.

Zdá se mi, že nelze přehlédnout jakýsi, tu zřetelnější, tu nenápadnější celospolečenský neklid nejen u nás v naší zemi, ale i ve světě. Nejsme jako křesťané lidmi se zavázanýma očima a zaslepenýma ušima, abychom neviděli a přeslechli ve světě se šířící napětí, abychom si opovážlivě řekli, že se nás to netýká. Objektivně řečeno, naše zeměkoule je Božím řízením do konce časů pevným bodem v celém vesmíru, ale na ní se leccos chvěje, tiše pláče, nebezpečně dřímá nespravedlnost a nepřátelství. My sami, a nestydíme si to přiznat, jsme v určitém pokušení pomalu uvěřit, že dění ve světě, onen neklid na povrchu naší planety, nepřátelství mezi lidmi, boje všech proti všem, zvítězí. Velmi bychom se, drazí bratři a sestry, provinili proti milosrdnému Bohu, proti křesťanskému přesvědčení našich tak mnohých předků a obyvatel naší diecéze, kdybychom podlehli skleslosti a ztratili to, čím je a vždy bylo křesťanství oslovující, totiž naději. Náš svět a celá lidská rodina není v moci padlých a bezcharakterních

tvorů a cizích nepřátelských mocností a vlivů. Jim nebylo svěřeno Boží dílo, aby je zničili. Bůh svůj stvořitelský plán věnoval člověku, svému obrazu, aby v kázni a ušlechtilé harmonii rozvíjel lidskou rodinu a aby se nikdy, pokud možno, nezpronevřil řádu svého Tvůrce, ale co víc, aby na Něho nezapomněl.

Drazí bratři a sestry, mým úmyslem je Vás povzbudit hned na začátku nového roku v naději, že všemohoucí Bůh má všechno pevně ve svých rukách, že Ježíš Kristus svou nejsvětější obětí je provždy zárukou bezpečné záchrany lidí a Panna Maria je trvalou Přímluvkyní za nás u Boha. Je o nás dobře postaráno! Nenechme se ničím a nikým zmást. Prosme Pána jen o více víry. V tomto duchu jsem s Vámi, s Vašimi blízkými a rodinami především, denně spojen.

Váš + Jan

Drazí bratři a sestry,
milí zasvěcenci,

předpokládám, že celoživotní touhou každého z nás je příchod Pána do našich srdcí, do chrámu naší nesmrtelné duše. A nejen příchod, ale jeho trvalé přebývání v nás. Pro koho jiného bychom měli mít vyhrazeno toto eminentní místo v našem nitru, v nitru zasvěceného člověka, než právě pro Přítel lidských duší a jejich Spasitele, Ježíše Krista. Má to však, jak tomu často bývá, háček.

Drahocenné skutečnosti a mimořádně významné události v našem životě jsou provázány když ne přímo zábranami, pak jistě potížemi. Nicméně, jednak nás ony komplikace všeho druhu mohou utvrdit ve vědomí, že jdeme správnou cestou, protože dobrá věc má vždy své nepřátele, ale také je můžeme považovat za zkoušky sloužící ke třibení odolnosti a statečnosti ve službě Boží.

Vážnější, zaklíněný háček možno spatřovat v tom, že naše svatyně duše je obsazena. A nemyslím hned, jak se v duchovní literatuře píše, na odpadky hříchů a bezcenný brak hříšných sklonů či v lepším případě na duši svázanou nezdravými vazbami k lidem, byť třeba i zbožným a hodným. Chovat ve svém nitru nezdravý a proto škodlivý obsah jistě nikdo z nás nechce. Duchovní upřenost myslí jen na naše oblíbenice by nám opravdové štěstí nikdy nepřinesla. Bůh jako Stvořitel utkal naši duši vysloveně noblesním způsobem. Není to ani trezor, ani kovová pevná schránka, ani nedobytná bašta a ani všeobjímající citový rezervoár. Je to prostě, biblicky řečeno, chrám, místo, kde přebývá Bůh; a je pro Něho v chrámu naší duše volno, nebo máme obsazeno?

Promluva Mons. Jana Baxanta k zasvěceným osobám

Setkání zasvěcených osob, 2. února 2019, Diecézní dům kardinála Trochty, Litoměřice

Tento Boží chrám je křehký i stabilní, libovůli člověka ponechaný i odolný, jako bývá křehká i stabilní každá viditelná chrámová či kostelní svatyně, v našich podmínkách s historickým odkazem křesťanských kořenů.

Každá, i malinká svatyňka a kaplička je pevná díky svým ochráncům a obnovitelům a chatrná tím, že je ponechána na pospas veřelcům a ničitelům. Chrám naší duše, hlídán pro našeho Pána, je v moci každého z nás. Tento chrám nám byl Bohem svěřen do opatrování. Může být zneuctěn našimi hříchy a vnitřně rozerván zarputilostí zla. Stejně tak může být uhlídán a vyzdoben pro návštěvu nejdražší, hosta nejmilejšího. Tento vzácný host neobtěžuje, nevírá se do naší přízně, nesvívá nás, neohromuje nás svou mocí. Chrám naší duše posvěcuje svým pozhnáním, jež ve srovnání se vším ostatním je nade všechno.

Milí zasvěcenci, dnešní svátek Hromnic, Obětování Páně, Zasněžení Ježíše v chrámě, je nám příležitostí v klidu a příhodné posvátné atmosféře prozkoumat stav našeho nitra, naší duše, našeho srdce. Čím je zasvěcené srdce, tedy naše vlastní, přeplněné? K čemu tíhne zasvěcená duše, tedy naše vlastní duše? Pro koho se otevírá střed zasvěceného člověka, tedy komu otevíráme své nitro? Co do něj vpouštíme a čemu je vystavujeme? Památujeme na to, že nejdražší krev, krev Spasitelova, se nás dotkla, byli jsme jí obmyti a vykoupeni? Jsme připraveni na to, že se, ve smyslu dnešního starozákonního čtení z knihy proroka Malachiáše, máme stát místem, kde se taví stříbro a zlato Božích darů pro naše bližní, kterým je jako nástroje máme zapáleni ohněm Ducha sv. předávat?

Čtení z listu Židům jako by nám přicházelo v ústretu s povzbuzením a vysvětlením duchovních pout pojících nás všechny dohromady. Svým zasvěcením jsme se ocitli v jedné společnosti, která má všechny základní rysy svaté Rodiny. Jsme jakousi svatou ro-

dinou zasvěcenců. Ježíš nebyl dítětem Josefovým a Maria nebyla skutečnou manželkou Josefovou. Josef byl pěstounem Kristovým a snoubencem Mariiným. Nebylo tomu tak, jak to má být v každé rodině. Přesto společenství rodiny, z Božího určení, všichni tři tvořili. Mezi námi zasvěcenci také není pokrevní příbuzenství, jaké je v každé rodině, a přesto to není na překážku tomu, abychom, z Božího popudu a oslovení rodinou byli a za rodinné společenství zasvěcenců, sobě blízkých ve službě jednomu Pánu, se považovali. I my jsme příbuzní, bratři a sestry v Kristu, který se nám připodobnil a rozumí našim utrpením a zkouškám, neboť i On jimi procházel.

Dnešní, nám tak blízké evangelium mluví jednak o oběti, o vnuknutí Duchem sv., a pak i o meči. Oběť života jako celopal – pálí celkově a všude. Nikdy nemůže být strojená a předstíraná, protože by byla falešná. Maria s Josefem obětovali dítě v chrámě, aby zachovali to, co bylo psáno v Zákoně Páně.

Mluví se zde však i o představení Pánu v chrámě. To, co se v chrámě v přítomnosti starce Simeona a prorokyně Anny dělo, to nebyla rituální zvyková a vnější záležitost. Ježíš, zatím jako malé dítě, se stane sám obětí, nebude jen obětován. Stejně tak my, drazí zasvěcenci, se nestáváme Božím povoláním jen obětovanými osobami, jsme obětí, celopalem, beze zbytku, ne okrajově. Jedině takto můžeme dojít radosti z povolání.

Samo představení Ježíše v chrámě je teprve jistým svítáním následné plné skutečnosti, totiž dobrovolného odevzdání se Otcově vůli: ne, jak já chci, ale jak chceš Ty. Ve chvíli, kdy jsme jako dospělí stáli před životní volbou, slibem a závazkem, a kdy jsme v síle Ducha a z jeho vnuknutí chápali, že Bůh nás bere zcela vážně, od toho okamžiku platí i v našem zasvěcení se Pánu: ne, jak já chci, ale jak chceš Ty, dobrý Bože.

A konečně meč... Rozumíme tomuto šermířskému náčiní opravdu dobře? Meč je současně zbraň,

avšak i skalpel. Záleží na tom, v jaké ruce se ocitne. Při šermu to někdy vypadá, že si šermíři – sportovci i hráči současně, pouze hrají. V duchovním životě se ale nevyplácí zahrávat si s mečem, neboť je nezodpovědné dobrovolně se vystavovat nebezpečím a zahrávat si s pokušeními! Není nikdy jisté, že obстоjíme. Naše síly a možnosti se brzy vyčerpají. Přítomnost meče jako zbraně vyvolává blízkost nepokoje a nepřátelských bojů. Existuje jediná dovolená možnost použití meče: jako duchovní zbraně proti sobě, proti svým hříchům, zatvrzelostem, pýše, pocitům vlastní výjimečnosti. Tehdy můžeme a máme oním duchovním mečem seknout, abychom se vzpamatovali, a říznout jako skalpelem, který odstraňuje zhoubné vředy, a tím celý organizmus léčí.

Známe i meč rozdělení. Žel Bohu, někdy jsme my lidé rozdělení tak, jako by nás někdo přímo rozsekl na dvě části. I ve zbožných komunitách se může stát, že k takovým rozseknutím dochází. Je jasné, že to není stav, který bychom měli podporovat a trvale udržovat. V této souvislosti se dá meči rozdělení rozumět jediné tak, že zřetelně a jasně oddělí od sebe ne lidi, ale dobro od zla. Pravdu od lži. Čtnost od nepravosti. V těchto okolnostech duchovních zápasů se meče chopme a se statečností Božích přátel pro Boží věc bojujme.

Váš + Jan

POKRAČUJÍCÍ OBNOVA KLÁŠTERNÍHO KOSTELA V KADANI

V současné době jsou již dokončeny restaurátorské práce na nástrojných malbách a štukách v kapli sv. Antonína Paduánského a ve fázi dokončování se nachází oltář v kapli sv. Kříže v severní lodi kostela. Do konce roku pak budou napět osazeny zrestaurované vstupní mříže. Při restaurování severní lodi kostela došlo také k odkryvu několika maleb. Prozatím se pod rukama restaurátorů objevil Kristus ve vinném lisu, veduta, P. Marie Bolestná, sv. Řehoř a sv. Kateřina.

Restaurátoři nezhájí ani v dílnách, kam byly rozvezeny části mobiliáře. K návratu na své původní místo v tuto chvíli čekají mříže a sochy sv. Jana Křtitele a sv. Kryštofa z oltáře sv. Antonína Paduánského. Pracuje se na varhanách a ve fázi před dokončením se nacházejí lavice. Spolu se zpodobnicemi se tyto části mobiliáře vrátí na své místo v průběhu roku 2020, kdy má být projekt „Obnova kostela Čtrnácti sv. Pomocníků ve františkánském klášteře v Kadani“ financovaný prostřednictvím Integrovaného regionálního operačního programu dokončen.

Nelze však opomenout ani práci studentů Akademie výtvarných umění v Praze, kteří pod vedením svých profesorů již několik let provádějí restaurování jižní lodi klášterního kostela. Jejich zásluhou můžeme znovu obdivovat malby, které byly dlouhou dobu skryty pod vrstvami nátěrů. K již dříve odkrytým výjevům Čtrnácti svatých Pomocníků a Šalamounova soudu tak nyní přibýly Stigmatizace sv. Františka a Poslední soud.

Jižní loď kostela je již hotová a podoba kostela se tím postupně navrácí k výmalbě z roku 1614.

Ukázka stropního štku v kapli sv. Antonína Paduánského

Stropní malba v kapli sv. Antonína Paduánského

Na některých místech jsou však viditelné i fragmenty maleb ze století 15., 16. a 17.

Obnova klášterního kostela bude na jaře pokračovat restaurováním centrální lodi, kdy bude odstraněn nátěr pocházející z druhé poloviny 19. století.

Z historie kláštera

Historie františkánského kláštera v Kadani spadá do 15. století, kdy několik kadaňských měšťanů po návratu z Říma založilo za podpory roku Fitztumů kapli Čtrnácti svatých Pomocníků. Tato se stala oblíbeným poutním místem. Kaple se pravděpodobně nacházela v místech dnešní jižní lodi klášterního kostela. Jan Hasištejnský z Lobkovic a jeho bratr Bohuslav nechali kostel rozšířit a podporovali také výzdobu a výstavbu kláštera. Kostel dnes patří k nejvýznamnějším pozdně gotickým památkám litoměřické diecéze. Celý komplex byl dokončen v 16. století. Roku 1614 byla provedena kompletní výmalba interiéru kostela (doloženo nápisem odkrytým v presbytáři „RENOVATVM 1614“). Klášter byl znesvěcen a vydrancován při stavovském povstání v roce 1618 a mniši se do něj mohli vrátit až roku 1627, v době rekatolizace. Celková obnova je pak datována do období kolem roku 1662.

Ing. Kristýna Solníčková, MBA
Foto: Mgr. Lada Hlaváčková

Informace o akcích naleznete na:
<http://kultura-kadan.cz/muzeum/pobocka/158/frantiskansky-klaster>

Stigmatizace sv. Františka, jižní loď kostela

Náhled do restaurátorských dílen - varhany

Zámek z mříže - kaple sv. Anton. Paduánského

Část mříže - kaple sv. Antonína Paduánského

V loňském roce jsme se v rubrice „Křesťanský rok“ věnovali masopustu a zvykům, jež se k němu váží. Letos se zaměříme na období půstu, které po masopustu následuje, respektive na názvy a zvyky spojené se šesti nedělemi po Popelčíně středě. Pro úplnost uvádíme i lidové zvyky, i když k nim je třeba přihlížet s určitou opatrností a chápat je jako výraz čistě lidový, který zmiňovanou liturgickou dobu pouze doprovází.

První neděle postní - Invocavit

Název *Invocavit*, užívaný v katolické praxi, vychází ze vstupních slov mešní antifony pro tento den *Invocavit me, et ego exaudiam* (Žl 91, 15-16), tedy *Až mě bude volat, odpovím mu*. (I my jsme voláni a setkáváme se s různými situacemi utrpení, ale Pán našemu volání naslouchá.)

Lidově se této neděli říká *černá, liščí* nebo *pučálková*. Černá proto, že na začátku postního období ženy odložily pestré šátky a začaly nosit černé. Název pučálková souvisel s postním pokrmem pro tento den. Pučálka se připravovala z naklíčeného a posléze praženého či pečeného hrachu. Jedla se nasladko i naslano a nutno dodat, že v období tenčících se zásob a nedostatku čerstvých potravin byl naklíčený hrách významným zdrojem vitamínů. V některých oblastech také chodila zvláštní maškara, *pučálník*, oděná do kožichu naruby, beranice a zástěry plné sazí. Pučálník obcházel stavení a když mu někdo otevřel, pomazal ho sazemi a do světnice házel hrách a smetí.

Na západě středních Čech se této neděli říkalo také liščí, protože maminky pro děti pekly postní preclíky, které tajně rozvěšovaly na stromy po zahradě. Děti pak budily říkankou: „*Běžela tudy liška a na zahradě vám nechala preclíky. Protož vstaňte, omejte se a jděte do zahrady, nebo je na proutku na stromích zavěšené naleznete. Však ale dříve se každý pod stromkem pomodlete a potom je sobě vezmete a spožívejte.*“ (Soukup, Jan, Liščí neděle, Český lid 1901, X/5)

Druhá neděle postní - Reminiscere

Název *Reminiscere* vychází z prvního slova vstupní antifony *Reminiscere miserationum tuarum* (Žl 25,6), tedy *Pamatuj na svoje slitování*. (Uchovávat něco v paměti je jedním z klíčových pojmů Bible; je to něco hlubokého, co tvoří samotný základ naší víry a co si máme připomínat. Prosíme, aby na nás Bůh nezapomněl a zároveň my musíme pamatovat na svá selhání.)

Druhou neděli postní se lidově nazývá *pražná* nebo také *sazometná*. V tuto neděli se hospodáři scházeli a probírali společně, co musí udělat v souvislosti s nastávajícím dalším zemědělským rokem. K tomu jim ženy jako pohoštění chystaly

Postní neděle

pražmo, tedy pokrm z nedozrálých anebo naklíčených a posléze upražených zrn obilí, anebo praženku, tedy polévku ze stejných surovin. Sazometná, jak název napovídá, se jí říkalo, protože v domácnostech probíhal velký úklid, neboť postní období nesloužilo jen k očistě těla a duše, ale i našich přibytků.

Třetí neděle postní - Oculi

Jméno je odvozeno od antifony *Oculi mei semper ad Dominum* (Ž 25,15), tedy *Stále upírám své oči k Hospodinu*. (Postní období slouží k hlubokému zpytování, poznání vlastní hříšnosti a dovolávání se Božího milosrdenství.)

Lidově se této neděli říká také *kýchavá*. Ve středověku se věřilo, že velké morové rány začaly kýcháním. Aby je lidé zahnali a nemoci zabránili, tak když někdo kýchl, začali se zdravít Pozdrav pán Bůh (pozdrav ve významu uzdrav). V jiných obdobích se ale kýchání naopak považovalo za žádoucí (např. Papež Řehoř I. Veliký je propagoval jako dobré a zdraví prospěšné). V souvislosti se třetí postní neděli kýchání představovalo symbol zdraví. Věřilo se, že kolikrát ten den člověk kýchne, tolik let ještě bude žít (čemuž mohutně napomáhali šňupacími směsmi), anebo kýchne-li třikrát za sebou, bude po celý rok zdravý.

Čtvrtá neděle postní - Laetare

Podle církevní liturgie je název odvozen od antifony *Laetare Ierusalem* (Is 66, 10), tedy *Raduj se, Jeruzaléme*. (Povzbuzení během dlouhého půstu, téma naděje a spásy.) Fialovou barvu pokání pro tento den vystřídá růžová, posel radosti a síly vytrvat. Období půstu je již za polovinou; oltáře, které byly po několik týdnů prázdné, jsou ozdobeny květinami (nejčastěji růžemi). V tento den papež světlou růží, kterou je pak obdarována nějaká významná osoba. Papež František také zavedl novou tradici *24 hodin pro Pána*, tj. 24 hodin od pátku do soboty před touto neděli jsou některé kostely otevřeny s možností modlitby, rozhovoru s knězem anebo zpovědi.

Lidově se této neděli říká *družebná* (ovšem i *růžebná*). S tímto dnem se původně pojilo vynášení smrtky (později přesunuto na 5. neděli postní). Název družebná vychází ze zvyku, kdy se v tento den konaly předběžné námluvy. Družbové se ženichy přicházeli do domů svých vyvolených a domlouvali podmínky sňatku. V jiných oblastech se termín družebná spojoval v přátelských setkáních omladiny, která se konala v tento den.

Děti se scházely k posezení, ke kterému jim maminky upekly *družbance*, tj. sladké bochánky nebo koláče.

Pátá neděle postní - Judica

Dle antifony *Judica me, Deus*. (Žl 43,1) *Dopomoz mi, Bože, k právu*. (Autor žalmy, ač zajatec trpící na těle i na duši, setrvává v neochvějně důvěře v Boha a odevzdává se do Jeho vůle. Vrcholí postní období, připomínka umučení Páně je stále zřetelnější, graduje boj dobra a zla. Vše se soustředí na Kristův zápas.)

Lidé této neděli říkali smrtná; liturgie upouští od veškerých projevů radosti, výzdoba kostela je opět fialová, barva kajícíků. Tento den byl vnímán jako nešťastný, prostoupený strachem ze smrti. Nejznámějším obyčejem je vynášení smrtky, která se zapálená posílala po vodě, aby se už tento rok nevrátila a nemohla škodit. Zajímavá je skutečnost, že tento ryze slovanský zvyk se stal oblíbeným i v jiných částech Evropy.

Foto: Barbora Wirmitzerová

Vystoupení Horaček, folklorního souboru z Podještědí.

Šestá neděle postní - Palmare

Tato neděle již ohlašuje Tichý nebo také Velký týden. Připomínáme si Ježíšův triumfální vjezd do Jeruzaléma v den židovského svátku Pesah, ale také Jeho blížící se umučení. (Jako se otevřely brány Jeruzaléma, i my musíme otevřít dveře svých srdcí a vpustit Krista.) Liturgickou barvou je červená.

Jak napovídá její označení *květná*, kostely jsou vyzdobeny květy, které mají připomínat palmové větve. Zároveň souvisí se zvykem světit větvičky kočíček, po vzoru palmových ratolestí, kterými lidé vítali Ježíše. Touto neděli začíná již naplněno období velikonoční.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

Citované zdroje:

Poselství Svatého otce Františka ke druhému Světovému dni chudých. (2018-6-13) Dostupné na: famost.sdbplzen.cz
VEČERKOVÁ, Eva. *Obyčjeje a slavnosti v české lidové kultuře*, Praha: Vyšehrad, 2016.
zivetradice.cz
Citace z Bible dle Českého ekumenického překladu.

PANAMA víkend v Příchovicích

s cílem seznámit se s osmi hlavními patrony panamského setkání, např. Janem Pavlem II., sv. Růžnou z Limy, sv. Janem Boscem, bl. Marií Romero Menesosovou a dalšími.

Po obědě následoval výlet do přírody, na modlitbu křížové cesty. Vrcholem dne pak byla odpolední mše svatá, kterou sloužil otec biskup Mons. Tomáš Holub namísto Mons. Jana Baxanta, kterému v příjezdu zabránilo zhoršující se počasí. Následovala přednáška o loňské synodě o mládeži, která se konala v Římě. Otec biskup Tomáš se nám pokusil přiblížit nejen samotnou atmosféru synody, ale i její obsah. Mluvil např. tom, že církev by měla být více naslouchající, na cestě, prosící za odpuštění, ukazující na Krista a nikoliv na sebe. Vyzdvihl nutnost zásadně posílit roli žen a otevřeně se vyjadřovat o sexualitě.

Pak následovala diskuze, kde se mladí mohli otce biskupa zeptat na cokoli ohledně synody. Po večeri jsme den zakončili společnou adorací a poté jsme šli spát, protože o 3:30 našeho času začínal přímý přenos vigílie z Panamy, který jsme si nechtěli nechat ujít.

V neděli po mši svaté a obědě byla ještě možnost sledovat závěrečnou mši svatou z Panamy.

A pak se už všichni zase rozprchli do svých domovů.

P. Jozef Kadlic
(redakčně upraveno)

▲ P. Jozef Kadlic při nedělní mši svaté

Přednáška biskupa Mons. Tomáše Holuba o loňské synodě v Římě ▼

Ve dnech 25. až 27. ledna 2019 se v Diecézním centru Křížovatka v Příchovicích konalo setkání mládeže, kterého se navzdory nepřízní počasí zúčastnilo zhruba 35 lidí. V pátek, po mši svaté a večeri, účastníci porovnali své znalosti ve vědomostním kvízu, ve kterém se dozvěděli mnoho zajímavostí o této pro nás jinak poměrně neznámé zemi. Sobotní dopoledne bylo zahájeno ranní modlitbou a snídaní, po níž na všechny čekala hra

Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova

▲ Výlet do přírody s modlitbou křížové cesty probíhal v bohaté sněhové nadílce

Sobotní mši svatou celebraval plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub ▼

Pozvánka na víkend ke 40. výročí Křížovatky Příchovice

KŘÍŽOVATKA PŘICHOVICE

„To svědlo ve tmě svítí a tma je nepobídí.“ (Jan 1,8)

24.–26.5.2019

Pátek 24.5.
18.00 Mše svatá
20.15 Večerní program v sále
22.00 Adorace

Sobota 25.5.
10.30 Mše svatá – celebruje biskup Jan Baxant
15.00–16.30 Hlavní program v kostele (režie, svědectví)
Koncert Kapří
20.30 Večerní program v sále

Neděle 26.5.
10.00 Mše svatá

www.krizovatka.signaly.cz

■ Jestlipak víte...

Světový den mládeže se konal již po čtrnácté. Pořádání celosvětových setkání mládeže (16–30 let) inicioval papež Jan Pavel II. roku 1978. Setkání se od té doby konají každé dva až tři roky a v letech, kdy neprobíhají, se konají setkání mládeže na diecézních úrovních s tím, že první setkání oficiálně označené jako Mezinárodní den mládeže se konal roku 1986 v Římě.

Mottem letošního setkání bylo „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ (Lk 1,38) a zúčastnilo se ho přibližně 700 tisíc lidí.

(cirkev.cz; vaticannews.va/en)

Fotografie: Kryštof Waněk (Člověk a víra)

Loreta Rumburk

Kulturní památka Loreta Rumburk je opravdovou perlou severu Čech. Jedná se o kopii italského originálu a zároveň nejsevernější loretánskou kapli v České republice. Naleznete ji v centru Rumburku, v areálu kapucínského kláštera, který byl vybudován v letech 1683–1686 na základě závěti tehdejšího majitele panství Františka Eusebia z Pöttingenu s tím, že tento závazek po jeho smrti přešel prodejem panství na Liechtensteiny. Když Anton Florian von Liechtenstein, který působil u papežského dvora jako císařský vyslanec, navštívil roku 1691 italské Loreto, rozhodl se, že podobnou kapli postaví i v Rumburku. Vyslal tedy do Loreta předního architekta své doby, Johanna Lucase Hildebrandta (mj. architekta Baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném), aby kapli zaměřil. Kaple, jejíž základní kámen byl posvěcen roku 1704, byla situována východně od kláštera, na místě vysušené bažiny. K jejímu vysvěcení mělo dojít 8. září 1707, ale kvůli procházejícím švédským vojskům se tak stalo až 15. září 1707. Kaple se brzy stala cílem poutníků ze širokého okolí. Předmětem úcty je socha Černé matky Boží Loretánské z r. 1694, která byla na žádost knížete Antona Floriana zhotovena v Římě, požehnaná papežem Inocencem XII. a po osm dní vystavena v italském Loretu.

V roce 1771 byla ve věži loretánské kaple umístěna i zvonkohra, ale když časem došlo k jejímu poškození a na opravu nebylo dostatek prostředků, byla prodána do Saska.

Bohatě zdobený vnější plášť loretě věrně kopíruje italskou předlohu a byl dokončen r. 1709. Dvě desítky pískovcových soch zhotovil Franz Biener a nutno dodat, že jeho dílo vysoce převyšuje sochařskou výzdobu jiných loret na našem území. Biener je rovněž autorem 16 soch Ježíšova přibuzenstva. Ty původně stály na střeše kaple, ale poté, co byla r. 1808 plochá střecha změněna na valbovou, bylo devět dochovaných soch přesunuto před hlavní průčelí.

O původní reliéfní výzdobě interiéru se žádné informace nedochovaly. Současná výzdoba, která zobrazuje výjevy ze života Panny Marie, vznikla v letech 1899–1908 a je dílem akademického malíře Johanna Aichingera. Fragменты nástěnných maleb rovněž zachycují scény ze života Panny Marie, ale zbývající stav není autentický a je výsledkem necitlivé restaurátorské práce z 80. let 20. století.

Pod loretou se nachází také krypta, kde měly být původně uloženy ostatky knížecího rodu, ale jediný pohřeb, který se zde nakonec uskutečnil, proběhl r. 1763, kdy sem byly uloženy ostatky loretánského kostelníka Antonína Bräunera (Preyera).

Loreta byla zpočátku obehnaná pouze dřevěným plotem, a tak kníže požádal J. L. Hildebran-

Foto: Jiří Stejskal

da o návrh ambitu s internátem chórových zpěváků. Hildebrandt ambitu pojal jako elipsu s velkolepým patrovým průčelím a čtrnácti kaplemi, ale jeho návrh byl pro finanční náročnost zamítnut. S novým projektem přišel r. 1711, ale i tak bylo možné stavbu zahájit až r. 1743 a táhla se 12 let (ovšem autor internátu a vstupní budovy není znám). Areál dále zdobí nárožní kaple Pražského Jezulátka a Panny Marie Lurdské (původně sv. Jana Nepomuckého) z let 1743–1755, kaple Nejsvětější trojice (1890) a kaple sv. Josefa (1929–1932). Sjednocujícím prvkem ambitů je rozsáhlá malířská výzdoba z let 1899–1902, jejímž autorem jsou Josef Neumann a jeho syn Josef Neumann ml.

Poslední prvek areálu, poutní kaple Svatých schodů, se připojení k jižnímu ambitu dočkala v letech 1768–1770 a jedná se o nejmladší poutní kapli Svatých schodů u nás. Její jedinečnou výzdobu tvoří netradičně pojatý soubor polychromovaných soch, které Svaté schody lemují. O její výstavbu (1767–1770) se zasloužil představený kláštera páter Bernardin, za přispění Josefa Václava z Liechtensteina, ale autor znám není. Kaple nese podobu trojramenného schodiště ústícího do kaple Kalvárie, přičemž schodiště jsou přístupná přímo z ambitu.

Roku 1950, v rámci nechvalně proslulé Akce K, došlo k násilnému zabrání a zrušení kapucínského kláštera a kaple s ambitem a později i přilehlý kostel přešly do správy římskokatolické farnosti.

Areál kláštera osiřel, což se podepsalo na jeho stavu. Navíc, od 70. let probíhala jeho přestavba na knihovnu. Samotná loreta čelila problémům se statikou, vyvolaným provozem těžkých vozidel na okolních silnicích i rozpadem původního odvodnění, a trpěla také dlouhodobou neúdržbou. Nemovitou kulturní památkou byla prohlášena r. 1964 a r. 2007 se památkové ochrany dočkaly i čtyři oltáře v ambitech. Veřejnosti se areál po základních opravách otevřel r. 1995 a o rok později byly zahájeny restaurátorské práce, které probíhají dodnes.

Loreta Rumburk je jedním ze zastavení poutní stezky Via Sacra po významných duchovních památkách česko-německo-polského trojmezí a také navazujícího projektu Poutní cesty Českolipskem.

■ Jestlipak víte...

Loretánská kaple, neboli loreta, je specifický typ kaple připomínající Svatou chýši (Santa Casa) v Nazaretu, přibyték Panny Marie, ve kterém došlo k zázračnému panenskému početí Ježíše Krista z Ducha svatého. Dle některých zdrojů zde Ježíš Kristus vyrůstal a také zde zemřel sv. Josef. Dnešní originál se nachází v italském městě Loreto, podle kterého se jí říká. Do Itálie byl uvažovaný přibyték Panny Marie přenesen roku 1294. Tento typ kaplí se v době baroka stal populární po celé Evropě.

Magdalena W. Dvořáková

Citované zdroje:
hrady.cz
loretarumburk.cz
npu.cz/
pamatkovykatalog.cz
rumburk.farnost.cz/loreta

Nabídka akcí rumburské Lorety v roce 2019

Barokní památka Loreta s ambitem v Rumburku je přístupná celoročně. Pro návštěvníky vedle prohlídek připravuje výstavy, koncerty duchovní hudby a doprovodné kulturní akce. Kulturní památku ležící poblíž Českého Švýcarska navštívilo během roku 2018 na 14 600 turistů a poutníků. Loni se díky příspěvku ministerstva kultury v přízemí vstupní budovy vybudovala nová stálá česko-německá výstava o historii Lorety s interaktivními prvky. Aktualizovala se výstava o křížových cestách Šluknovska, která přibližuje prostřednictvím fotografií a situačních plánů všech čtrnáct kalvárií v regionu. Úspěšně se vyzkoušel nový zážitkový výukový program, který skupiny školáků a studentů provede Loretou v době baroka.

Během roku 2019 se návštěvníci mohou těšit tradiční akce - v květnu proběhne Loretánská muzejní noc 2019 a v září regionální zážitek Loretánské slavnosti 2019.

V restaurovaném ambitu z poloviny 18. století se uskuteční řada výstav. Tou první bude výstava snímků Petra Hirsche o putová-

ní Jana Duška do Santiaga de Compostela. Dobové fotografie přiblíží kdysi samostatné obce Horní Jindřichov a Dolní Křečany, od jejichž připojení k Rumburku v těchto dnech uplynulo sedmdesát let. Díky ústeckým památkářům se zájemci seznámí s prvorepublikovou architekturou na severu Čech. Prostor dostane další z rumburských fotografů, tentokrát to bude Miroslav Jeništa. Mimořádnou akcí bude zcela první česko-německo-polský Den zastavení Via Sacra v neděli 22. září. Jeho součástí bude premiéra divadelní inscenace uměleckého sestupení FysioART „Půlnoc v pohraničí“, která ojedinělym způsobem přiblíží historii rumburské Lorety.

Pro ty, kdo si rádi připlatí za to, co běžně není ke slyšení a vidění, se připravují letní a zimní večerní prohlídky při svíčkách. Začátkem července se už řadu let koná prohlídka technického zázemí, při níž návštěvníci projdou běžně nepřístupné prostory.

Ač je rumburská Loreta jako soukromá památka závislá na

příjmu ze vstupného, několikrát do roka nabízí vstup zdarma. Letos to bude 17. 4. 2019 při komentované prohlídce ambitu a kaple Sv. schodů, 24. 5. 2019 při Noci kostelů, 4. 8. 2019 při odpuštěcké slavnosti Porciunkule a 30. 11. 2019 při Zahájení adventu.

K dispozici jsou také tři stálé expozice „Historie Lorety v Rumburku (1707–2007)“, „Loretánské podzemí v Rumburku“ a „Kapučinský konvent v Rumburku (1683–1950)“. V roce 2013 se ve vstupní budově Lorety zpřístupnila „Expozice církevního umění Šluknovska“. Areál, v němž se konají pravidelné bohoslužby, spravuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. Loretánské slavnosti v Rumburku jsou od roku 2014 nositelem regionální značky „ČESKOSASKÉ ŠVÝCARSKO regionální produkt®“.

V roce 2014 získala Loreta Rumburk za obnovu a restaurování nominaci na celostátní cenu Patrimonium pro futuro, kterou uděluje Národní památkový ústav. V roce 2014 obdržela ocenění Společnost přátelská rodině a od roku 2015 je držitelem certifikátu Českého systému kvality služeb.

Mgr. Klára Mágrová

CESTOVÁNÍ BEZ HRANIC.
PO CELÁ STALÉTÍ.
K ROZJÍMÁNÍ.

Poutní kaple Svatých schodů
Foto: Jiří Stejskal

Otevírací doba

úterý–sobota

duben–říjen 10.00–17.00 hod.

listopad–březen 9.00–16.00 hod.

neděle

červenec–srpen 10.00–17.00 hod.

(Poslední vstup 30 min. před koncem otevírací doby)

Vstupné

Dospělí: 60 Kč

Snížené (senioři, zdravotně postižení): 40 Kč

Děti 7 - 15 let, studenti: 25 Kč

Děti do 6 let zdarma

Rodinné vstupné (2 dospělí a 2 děti): 125 Kč

Skupinová návštěva je možná i mimo běžnou otevírací dobu po předchozí objednávce

Více informací: www.loretarumburk.cz

Program akcí najdete na straně 20.

Oprava kostela sv. Anny ve Verneřicích

Rekonstrukce fasády proběhla na základě průzkumu původní barevnosti pomocí sond do starých vrstev. Navraceny byly i původní detaily, které za „socialistické“ údržby exteriéru vzaly za své.

Ve Verneřicích, v děčínském vikariátu, je ve vrcholné fázi úspěšná rekonstrukce farního kostela sv. Anny, která byla zahájena roku 2007, i když poněkud nešťastně, neboť v tomto roce došlo během opravy nosných krovů ke zřícení korunní římsy lodí, která se propadla do oratoře, a části římsy na jižním průčelí kostela. A tehdy začal boj o záchranu posledního kostela v okolí. Opravu finančně zaštitilo Ministerstvo kultury v rámci Programu záchran architektického dědictví, Ústecký kraj, Litoměřická diecéze, Česko-německý fond budoucnosti, obec Verneřice, místní, kteří uspořádali veřejnou sbírku, a mnozí další, např. německá biskupství a verneřičtí rodáci. Lví podíl na opravě kostela má také administrátor Mgr. Marcel Hrubý, který se na Děčínsku zasloužil o záchranu už několika svatostánků.

Kostel sv. Anny se jako jediný kostel v širokém okolí dočkal opravy krovů a exteriéru již v roce 1973. Žel, tuto

opravu prováděl Okresní stavební podnik v Děčíně a jak se během havárie v roce 2007 ukázalo, oprava byla provedena ledabyle (např. krovy byly postaveny rovnou na římsy). Ve stejném roce (1973) probíhala ale také oprava interiérů a elektroinstalace, kterou zajistil verneřický farář P. Frank a místní dobrovolníci. Při té příležitosti byla do kostela přesunuta část zařízení ze zničených kostelů v Merbolticích a Valkeřicích a z poutního kostela nad městem.

V letech 2007–2009 bylo tedy nutné přikročit ke statickému zajištění kostela, v roce 2011 byla opravena věž a vnější omítky a v následujících letech fasády a průčelí kostela včetně kamenických prvků. Opravy stropu proběhly v letech 2016–2018. Rekonstrukce bude pokračovat i v následujících letech, protože je ještě nutné vyřešit vlhkost kostela, obnovit podlahy, dveře a okna a probíhá též restaurace mobiliáře. Pokud to finanční situace umožní, zcela hotov by měl být přibližně do roku 2022.

Historie

Kostel sv. Anny je uváděn jako farní už roku 1352 (dle údajů Národního památkového ústavu), kdy je zapsán v registru papežských desátků, takže jeho základní kámen musel být položen ještě mnohem dříve, pravděpodobně po roce 1250, kdy docházelo ke kolonizaci kraje. Kostel byl barokně upraven kolem roku 1565, kdy byly Verneřice povýšeny na město. (Tento údaj dodnes dokládá datace v ostění okénka spojovacího krčku mezi presbytářem a hranolovou věží.) Kostel, stejně jako město, vyhořel v letech 1709 a 1774. Z pozdně barokní obnovy po druhém požáru se dochovala původní stavební dokumentace od žateckého stavitele Antona Loschy.

Jedná se o obdélnou trojlodní budovu, přičemž boční lodě jsou znatelně užší a nižší, zastřešené pultovými střechami se zvalbením na obou koncích, zatímco hlavní loď i presbytář mají sedlovou střechu. Hranolová věž je ukončená osmibokou cibulovitou bání s lucernou. Průčelí se středovým rizalitem zdobí dvě dvojice pilastrů. V podvěží na severní straně se nachází úzká obdélníková kaple, nad kterou je umístěná oratoř.

Interiér kostela zdobí rokokový štukový dekor a pseudorokokové malby. Hlavní oltář nese obraz sv. Anny z 19. století a po stranách sochy sv. Jiří a sv. Ondřeje. Kostel je od roku 1958 chráněn jako kulturní památka.

ÚNOR

Do tzv. českého národního obrození se zapojila řada kněží litoměřické diecéze, mezi nejznámější patří především „libuňský jemnostpán“ Antonín Marek či sobotecký děkan František Matějovič Vetešník. Méně známou skutečností však je, že v litoměřické diecézi, konkrétně ve farnosti Kovář na Mladoboleslavsku, strávil jako tamní farář 16 let života také další buditel, Karel Alois Vinařický. Tento rodák ze Slaného, spoluzakladatel proslulého Časopisu katolického duchovenstva, plodný literát a dokonce poslanec říšského sněmu v letech 1848 až 1849, se v roce 1859 stal vyšehradským kanovníkem a na Vyšehradě také 3. února 1869, tedy před 150 lety, zemřel a je pochován na tamním hřbitově.

Prvním řeholníkem mezi litoměřickými biskupy byl až 14. držitel tohoto úřadu Emanuel Jan Křtitel Schöbel. Tento velmistr křižovníků s červenou hvězdou se narodil 12. února 1824, tedy před 195 lety, v Radvanicích u Trutnova. Jeho episkopát v letech 1882 až 1909 byl poznamenán především silicím německo-českým napětím, které se Schöbel snažil tlumit, či eskalujícími sociálními problémy. Schöbel se zasloužil o nebyvalý rozvoj tzv. malého semináře v Bohosudově a do diecéze pozval celou řadu nových řeholí, zejména ženských, pracujících v sociální a zdravotnické oblasti.

Rozsah litoměřické diecéze byl od jejího založení až po dnešní dny několikrát změněn. Naprosto zásadní přelom se odehrál 17. února 1784, tedy před 235 lety, kdy byla tehdejší diecéze – zahrnující „pouze“ historický litoměřický kraj – rozšířena takřka o dvě třetiny, neboť do ní byly začleněny (mlado)boleslavský a žatecký kraj. Stalo se tak v rámci rozsáhlé reformy diecézní správy v Čechách, kdy bylo z iniciativy císaře Josefa II. založeno českobudějovické biskupství a rozšíření se zároveň dočkala také královéhradecká diecéze. Tento josefínský rozsah si pak litoměřická diecéze, s mírnými úpravami v letech 1993 a 2013, ponechala do dnešních dnů.

Zřízení tzv. cejnovijánského kanonikátu podmínil jeho fundátor Karel Vilém Šimeček z Cejnova nutností, aby jeho držitel byl Čech a kázal v litoměřické katedrále česky. Tento závazek byl pečlivě dodržován, a tak se v roce 1930 cejnovijánským kanovníkem stal sekretář biskupa Josefa Grosse, rodák z Poštovic u Slaného, Jaroslav Varhulík. Stal se blízkým spolupovníkem nového biskupa Webera a členem různých biskupských komisí. Zřejmě v důsledku nacionálního napětí v sudetském prostoru, mnichovské dohody a následujících událostí, které zapříčinily rozdělení diecéze, byl nucen odejít ze svých funkcí a léčil se v ústavu pro duševně nemocné v saské Pimě, kde také 18. února 1939, tedy před 80 lety, zemřel. Pohřben byl do kapitulní hrobky na litoměřickém městském hřbitově.

Mgr. Martin Barus

Na obnově štukových prvků a maleb se podíleli štukatér Jiří Kudrna a malíř Daniel Zillich s tím, že zdrojem informací o původní výzdobě bylo jen několik starých fotografií.

Ve Verneřicích, na Božím vrchu, stával také poutní kostel Nejsvětější Trojice z počátku 18. století, který se těšil velké oblibě (až 10 tis. poutníků ročně). Kostel však doplatil na odsun původního obyvatelstva a následné období komunistické nepěče o duchovní památky.

Kostel byl navzdory zápornému stanovisku střediska památkové péče odstřelen v lednu 1975 a nebyl jediný; P. Frank, který okolní farnosti excurrento spravoval, musel přihlížet, jak v okolí postupně mizí jeden svatostánek za druhým...

PhDr. Magdalena W. Dvořáková
(s využitím materiálů od Mgr. Marcela Hrubého)

Foto: archiv Marcela Hrubého

Citované zdroje:
earch.cz/cs/architektura/rekonstrukci-kostela-ve-vernericich-usnadnila-moderni-merici-i-zobrazovací-technika
znicenekostely.cz
pamatkovykatalog.cz
hrady.cz
restaurovanizillich.cz

Příběhy apoštolského vyznání víry

V minulých třech pohledech jsme se zamýšleli nad podstatou a vlastnostmi víry. Průvodcem nám byl Abrahám, který v celé posvátné tradici proslul jako člověk plně věřící. Další slova „Creda“ zní „... v jednoho Boha ...“. Je zde tedy uveden „předmět“ víry. Tím není „něco“, ale „někdo“. Někdo, kdo má podstatné rysy osoby, kdo vstupuje s věřícím do vztahu, kdo oslovuje, táže se a odpovídá. To bylo ostatně též náplní víry praotce Abraháma. Zde je ale zdůrazněno plnější poznání Boha atributem „jeden“. Mohli bychom samozřejmě říci i „jediný“. Jde tedy o výlučnost Boží a nakonec o nemožnost, aby vedle něho existoval i nějaký „druhý“ či „jiný“ bůh. Z biblického poselství, jehož výsádním tématem je „mluvení o Bohu“, víme, že přísná monoteistická víra byla u Božího lidu výsledkem delšího procesu, nespádla lidem do klína jako již hotová věc. Přísný monoteismus předpokládá, že je, existuje jeden a jediný Bůh, který je živý, pravdivý a je nutným pramenem všeho viditelného i neviditelného bytí. Jeden Bůh je tedy jedinou pravdivou, trvalou a plnou existencí. Vše ostatní existující odvozuje své bytí od Něho a má je jen dočasně propůjčené. To platí též o veškerém životě všech živých bytostí. V monoteismu je tedy zdůrazněno, že je jediný základ a prostor existence a života, a tím je Bůh. Je nutně jeden a jediný a jako Bůh nemůže odvozovat svou existenci od něčeho či někomu jiného. Má ji sám od sebe, neomezenou jakýmkoli podmínkami pro existenci a život, jak je známe z našeho pozemského života. Nemůže být omezen ani prostorem ani časem. Podstatnou vlastností Jeho existence a života je „věčný“. Věčnost je pro nás lidí naprosto nepředstavitelná, nemáme s ní žádné praktické zkušenosti. Naivní představa, že věčnost je nekonečné plynutí času, je zde samozřejmě jakýmsi pokusem přiblížit si obsah tohoto slova, ale nakonec pokusem velice zavádějícím a nešťastným. Tato představa se totiž v lidském vědomí pojí se zkušeností „nuda“. Je-li něco „nekonečné“ ve smyslu nekončícího plynutí času, musí dříve či později nastat nuda, byť by byla skutečnost sebešťastnější. Aby nenastala nuda, je nutné, aby nastávaly skutečnosti stále „nové“ a ty „staré“ jaksi odeznávaly. To ale nemá nic společného s teologickým pojmem „věčnost“. Bůh je věčný a zároveň neměnný a jedině jako takový může darovat existenci a život v neome-

VĚŘÍM ... V JEDNOHO BOHA – MOJŽÍŠ I.

zených hranicích. Jedině tak je schopen darovat nesmrtelnost, tedy překonání smrti, což je nakonec praktickou náplní každé náboženské víry. „Věčný“ ale musí být jen jeden jediný. Není myslitelné, aby „věčných“ bylo více, to by se vzájemně logicky vylučovalo. Věčnost v sobě totiž obsahuje nejenom nepřítomnost času, ale i nepřítomnost prostoru, a tím vlastně i nemožnost změny. Tyto úvahy tedy vylučují možnost existence vícero bohů či omezenost boží moci na určitý prostor (hranice chrámu, posvátného okrsku či určitého společensky ohraničeného území, např. národního státu...) i čas (božstvo se rodí a umírá, či ztrácí sílu, moc).

Jak to tedy z hlediska procesu víry ve vyvoleném národě vlastně probíhalo? Zdá se, že ve starších vrstvách posvátné tradice víry v Hospodina nebyla zpochybňována existence i jiných bohů. Zároveň Hospodin byl výlučně Bohem Abraháma, Izáka a Jakuba a následně Bohem svého lidu, svého národa Izraele. Zpočátku byla Jeho moc v myslích lidí omezena na prostor a čas. Postupně bylo zdůrazňováno, že Hospodin je na rozdíl od ostatních bohů spravedlivý, dobrý, pomáhající, věrný a především silnější a mocnější než ostatní bohové. Proměna těchto začátečních představ o „Bohu otců“ a Bohu malého společenství Izraele ve zralou víru v Boha jediného, kromě něhož žádný jiný bůh neexistuje, měla několik stupňů a zvrátů. Tím zásadním

posunem bylo nejdříve poselství Mojžíše, který se s Bohem setkal v hořícím keři a následně na Boží hoře Sinaji. Později zcela zásadním obratem od představy Boha Izraele sídlícího v jeruzalémském chrámě k Bohu Stvořiteli celého vesmíru, Pánu všech lidí, kromě něhož není jiných bohů, byla bolestná zkušenost zničení svatého města Jeruzaléma, zničení Božího přibytku – chrámu – a násilné vystěhování Božího lidu z Bohem dané a ovládané země do Babylónie, kde vládli jiní bohové.

My se nyní budeme věnovat prvnímu příkladu zásadního prohloubení pohledu víry na Boha, tedy Mojžíšovi, jeho zkušenosti s Bohem a jeho poselství, ke kterému jej zmocňuje samotný Hospodin, Bůh nejmocnější a nejvyšší, před kterým bohové a duchovní mocnosti jiných národů se jeví jako směšné a bezmocné. To se demonstruje především v duchovním zápase Mojžíše a faraóna. Mojžíš v něm vystupuje jako pokorný, poslušný a věrný služebník Hospodina (je zde jasný odstup a propastný rozdíl mezi člověkem, byť Bohu velice blízkým, a Bohem samotným), na druhé straně faraón je vtělený bůh Hór, vládce pozemského světa, syn boha Usireva, vládce podsvětí a věčného života po smrti, kolem něhož byl vytvořen nesmírně bohatý rituální náboženský svět (projev lidské pýchy a lži, kdy si je schopen sám vnutit přesvědčení, že on sám je bohem, tedy vládcem života a smrti). Pyramidy, Údolí králů s nádherně vybavenými hrobkami, náročná mumifikace těl zemřelých, dlouhé a složité pohřební a zádušní rituály jsou dokladem ústřední víry v Usireva, boha posmrtného života, a jeho syna Hóra, vládce pozemského světa lidí. Jeho nejen zastupoval, ale přímo ztělesňoval faraón, vládce Egypta. Stojí tu tedy proti sobě ústřední božstvo nejslavnější a z hlediska jejího dlouhého trvání nejmocnější starověké říše a pokorný, poslušný služebník neviditelného a lidsky neuchopitelného Hospodina, který se prezentuje Mojžíšovi jako „Ten, který jest“. Jejich vzájemné zápolení je viditelným znamením pro boj ve světě duchovním, nadpřirozeném. Zde se odehrává bitva o pravdivou víru člověka, tedy mezi starověkým polyteismem, vírou v mnoho bohů, a izraelským zárodkem monoteismu, vírou v jediného skutečného Boha. Ale o tom podrobněji až příště.

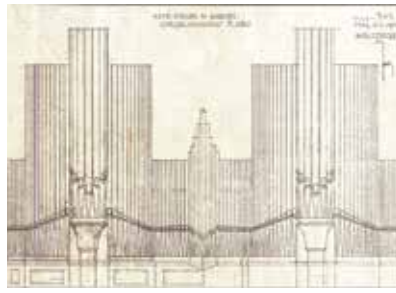
R.D. Mgr. Jiří Voleský

Ilustrace: Sébastien Bourdon (1616–1671), Hořící keř. (Ermítáž, Petrohrad), dostupné na: wikimedia.org

■ Píšťala pro P. Hadriana Luckeho

Varhany v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Jablonci nad Nisou mají za sebou téměř devadesát let služby – a to bez generální opravy. Není tedy divu, že již nějakou dobu odmítají hrát a farnost bude muset zajistit opravu, resp. restaurování. Jde totiž o unikátní nástroj v původní dispozici, uchráněný před nevhodnou modernizací, postavený Krnovskou firmou Rieger v roce 1932 pro tehdy nový katolický kostel. Pro pomoc se získáváním prostředků na opravu vznikl Nadační fond Jablonecké varhany. Ten pro veřejnou sbírku využívá i oblíbenou formu „adopce“, tedy patronátu nad konkrétními vybranými píšťalami. Je možné si vybrat píšťalu podle finančních možností a k píšťale na webové stránce nechat uvést jméno dárce (případně zůstat v anonymitě, či píšťalu někomu připsat – věnovat).

Spontánně vzniklou myšlenkou je i „adoptování“ varhanní píšťaly nějakému člověku, který měl vztah k farnosti nebo varhanám. První píšťala tak byla „věnována“ farníky předchozímu jabloneckému děkanovi P. Antonínu Bratršovskému (1990–2006). Byla vybrána píšťala v prospektu varhan, tedy na viditelném čestném místě, tónu a (= Antonín). Dále následovala píšťala pro Ernsta Tschakerta, předválečného jabloneckého regenschorih, za jehož působení byly varhany postaveny. Ta byla pořízena z výtěžku benefičního koncertu, který v Jablonci uskutečnil 22. září 2018 varhaník a regenschori Albin Wirbel z Neugablonz. A právě to vedlo představitele nadačního fondu k úvaze, že mezi „adoptovanými“ píšťalami by tak mohla vzniknout zvláštní „zvuková galerie“ významných osobností, jakýsi „znějící“ památník. Již s touto myšlenkou následovala píšťala pro P. Josefa Němečka, prvního poválečného jabloneckého děkana, který je dosud v živé paměti některých farníků. Ten byl z Jablonce přeložen v roce 1955, údajně pro „přílišnou vstřícnost vůči německému obyvatelstvu“.

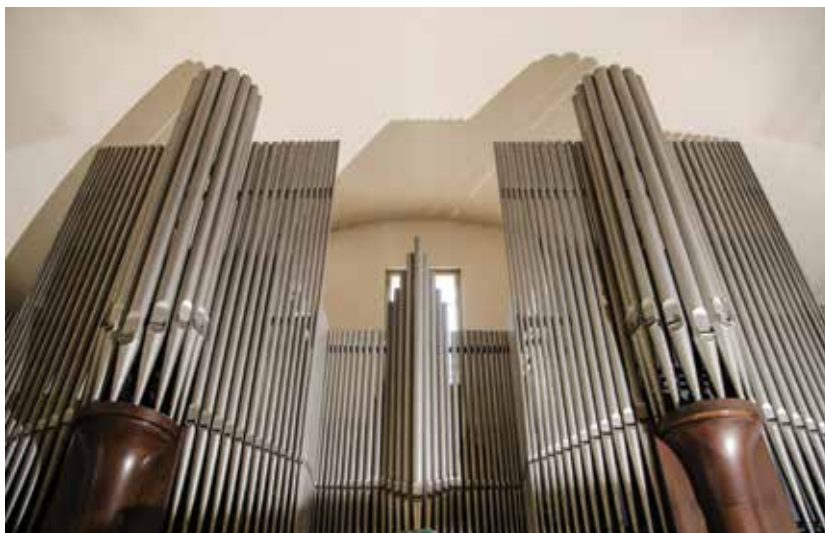
V tomto smyslu je zcela mimořádným počinem „adopce“ píšťaly pro P. Hadriana Luckeho OFM Cap, rodáka z Jablonce (*1930), dnes na odpočinku v kapucinském klášteře v Ingolstadt. Mimořádným proto, že se do „zvukové galerie“ dostává žijící osobnost spojující Čechy a Německo, Jablonce a Neugablonz.

Napsali jste...

Člověk, který velice mnoho vykonal pro dobré vztahy mezi našimi národy, městy a jejich obyvateli. Prostředky na „zakoupení“ prospektové píšťaly tónu h (= Hadrian), která je vedle píšťaly P. Bratršovského a se kterým se P. Hadrian přátelil, poskytlo několik přátel z obou zemí a doplnila jablonecká farnost. „Zvuková galerie“ počítá do budoucnosti s dalšími osobnostmi: děkanem Karlem Vogelem – posledním německým duchovním správcem Jablonce, biskupem Antonem Weberem – ten posvětil a konsekroval nový kostel v roce 1932, a samozřejmě s architektem Josefem Zaschem – autorem kostela a jinými.

Prosíme, připojte se svými modlitbami – ty jsou pro zdar díla nejdůležitější. Více informací k celému dění je na stránkách www.jabloneckavarhany.cz. P. Hadrianovi přejeme v souvislosti s „jeho“ píšťalou, aby si ji přijel pro potěšení poslechnout. Ad multos annos, milý Hadriane!

*Za farníky a přátele z rodného města
Borek Tichý
Jablonce nad Nisou*

■ Z jiného světa (Vzpomínka na Vendulku Fišerovou)

Motto: „Výuka náboženství tradičními metodami, leckdy osobami z jiného světa, neodpovídá potřebám formace dítěte.“ (Katolický týdeník 8/1999)

Ano, byli jsme s Vendulkou Fišerovou každý z jiného světa. Ona přišla ke katechetické práci přes salesiánské chaloupky. Já jsem byl řadu let hlavní vedoucí, ano čtete dobře, pionýrského tábora „Mladá směna“ mladoboleslavské automobilky v Jetřichovicích u Děčína. Naším společným zájmem byly děti a jejich radostné prázdniny. Znali jsme jejich věkové zvláštnosti i to, že potřebují získat znalosti o víře ve Stvořitele nebe i země. A to nás spojovalo ke spolupráci s vedoucí Katechetického střediska litoměřické diecéze. V této práci jsme začali takřka od nuly. Nebyly učebnice, nebo jejich překlady ze zahraničí neodpovídaly potřebám doby, ale byly to naše životní zkušenosti, o které jsme se rádi dělili na stránkách Katechetického věstníku nebo Zdislavy, které jsme pomáhali při jejich prvních krůčcích, Vendulka navíc jako dozor nad češtinou časopisu.

Obrátila-li se vedoucí katechetického střediska s nějakou prosbou na katechety, reakce přišla buď z České Lípy, anebo Mladé Boleslavi. Někdy možná v jednom dnu. Vzpomínám si na výstavku pomůcek, které jsme jako katechetové používali. Vendulka vystavovala tajemné lístečky, já „pojmové pexeso“. Tajemné lístečky děti vyhledávaly po třídě, pojmové pexeso hrály na lavici, např. ve dvojicích Panna Maria - Matka Boží, Sv. Josef - pěstoun. Jak pokračovalo vyučování, lístečky měnily svůj obsah; pexeso se rozšiřovalo do plochy.

Vendulka napsala pro děti několik „křížových cest“. V Mladé Boleslavi jsem pro děti na Velký pátek uspořádal „křížovou cestu městem a okolím“.

...Díky, Vendulko, za spolupráci i inspiraci

František Němeček

Ještě malý dodatek z Katechetického věstníku:

Průmyslová špionáž

Loňského roku (1995/96) jsem připravoval děti k prvnímu sv. přijímání. V našich hodinách píšeme občas test. Při jednom z nich jsem si všiml, že jedno děvče nahlédlo sousedce do její práce. Přešel jsem to bez reakce. Po testu jsem dětem vykládal, co patří k provinění proti přikázání *NEPOKRADNEŠ*. Popsal jsem dětem i průmyslovou špionáž. Když skončila hodina, přišla ke mně ona dívka se slovy: „Pane Němeček, vrátil byste mi test?“ Vrátil jsem jí ho. Šla do lavice a svou průmyslovou špionáž, opsanou odpověď, přeškrtnla...

■ Poděkování P. Rudolovi Preyovi

16. října 2018 byl v Postoloprtech velmi smutný a zároveň slavný vojenský pohřeb desátníka Jaroslava Pokorného, kterého srazilo a zabilo auto kousek od jeho rodné vesnice Seménkovice. Armáda ČR spolu s místním emeritním děkanem P. Rudolfem Preyem zorganizovali pohřeb se všemi poctami, které si 22letý Jára zasloužil za svou krátkou, ale cílevědomou životní cestu. Pro potěchu bolavých srdcí rodiny a všech blízkých a známých zemřelého promlouval velice citlivě otec Rudolf při pohřebních ceremoniích, spolu s vojenským kaplanem a také sám, při zádušní mši konané na svátek 100 let naší vlasti, který by slavil i Jára ve službě Armády ČR.

Promluvou Otec navázal na biblický příběh o uzdravení slepce a víru v to, že po smrti se nám otevrou oči pro nový boží svět: „Co oko lidské nevidělo...to bůh připravil těm, kdo v něj věří.“

Promluvit o Járově dětství, křtu i docházení do kostela na ministrantskou službu i na faru na náboženství bylo velmi emotivní i pro otce Rudolfa.

Na závěr popřál všem pozůstalým a hlavně rodině, aby na ně Jára svolával požehnání boží.

Otci Rudolfovi děkujeme a přejeme mu hodně zdraví do dalších let služby (na podzim minulého roku oslavil své 79. narozeniny).

Zdenka Kolaříková

Zprávy z diecéze

Čtvrtý Tříkrálový koncert v Domově na Dómském pahorku

V pátek 11. ledna 2019 od 17 hodin se konal v Domově na Dómském pahorku, o který se stará Farní charita Litoměřice, v pořadí 4. Tříkrálový koncert, při němž vystoupili žáci Základní umělecké školy Litoměřice. Akce se konala pod záštitou litoměřického biskupa, starosty města Litoměřic a ředitelky ZUŠ. Program čítal čtrnáct vystoupení, ve kterých se dříve narozeným představitelům téměř dvě desítky účinkujících pod vedením svých pedagogů nebo i s hudebním doprovodem.

Miroslav Zimmer

Koncertu byli přítomni litoměřický starosta a senátor Ladislav Chlupáč, generální vikář Mons. Martin Davídek, ředitelka Diecézní charity paní Růžena Kafková, prezident Diecézní charity kanovník Józef Szeliga a mnoho dalších významných hostů.

Redakce

Noční pouť do Filipova v roce 2019

V noci z 12. na 13. ledna 2019 se uskutečnila poutní bohoslužba v bazilice Panny Marie pomocnice křesťanů ve Filipově. Poutní bohoslužba začíná tradičně ve 4 hodiny ráno, protože v tom čase se ve Filipově v roce 1866 zjevila nemocné Magdaleně Kade Matka Boží a došlo k okamžitému uzdravení této ženy. Od té doby, ve výroční den uzdravení, putují do Filipova četné zástupy. Letos na pouť nemohl přijet litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, který onemocněl chřipkou, ale zastoupil jej generální vikář Mons. Martin Davídek. Nicméně litoměřický biskup pro tuto pouť napsal kázání

Dominik Faustus

v českém a německém jazyce, které pak Mons. Davídek přečetl. Poutní slavnost, na niž dorazili poutníci nejen z českých zemí, ale i z Německa a jiných míst, byla zakončena v ranních hodinách.

Redakce

Ekumenická bohoslužba v litoměřické katedrále

Dominik Faustus

V neděli 13. ledna 2019 se od 18 hodin v litoměřické katedrále konala ekumenická bohoslužba, kterou vedl probošt litoměřické kapituly P. Jiří Hladík, O.Cr. Zahájil tak přípravu na Týden modliteb za jednotu křesťanů, který vyhlásila Ekumenická rada církví od 18. do 25. ledna 2019.

Redakce

Dobročinná sbírka Rozsvítíme hvězdu pro hospic 2018 přinesla 408 000 Kč

Děkujeme všem dárcům a dobrodincům, kteří během Vánoční sbírky přispěli na podporu Hospice sv. Štěpána. Každý, byť nepatrný příspěvek je důležitý.

Dominik Faustus

Díky štědrosti dárců můžeme nevyčísitelně nemocným poskytovat hospicovou péči v celé její šíři i pestrosti. Staráme se o nemocné v závěru života a chceme, aby jejich dny byly naplněné a důstojně prožité, aby netrpěli bolestí a nezůstávali sami. Vy nám s tím pomáháte!

Sbírka trvala dva měsíce od 15. 11. 2018 do 15. 1. 2019. Nejčastěji přispívali lidé částkou 500 Kč, ale výjimkou nebyly i mnohem vyšší dary. Do sbírky se zapojilo na 250 dárců, díky kterým se nám podařilo shromáždit přes 408 000 Kč. Tato částka pokryje například kompletní službu domácího

hospice pro 1 pacienta až na 7 měsíců. Peníze využijeme na léky proti bolesti, prostředky na hojení ran nebo na zajištění lékařské pohotovosti v domácím hospici.

Služba hospice je stále závislá na dobrosrdečnosti a pochopení našich dárců. Možná se zdá být vaše pomoc nepatrná, ale jen v loňském roce jsme od jednotlivců získali částku 2 940 000 Kč, která pokryje téměř 10 % našich celkových nákladů. A to rozhodně není málo! Vážíme si proto každého darce a každého, byť nepatrného daru. Mnozí z dárců se rozhodli rozsvítit andělskou hvězdu, což znamená, že se rozhodli pro trvalou podporu hospice formou pravidelných příspěvků. Takové podpory si velmi vážíme a děkujeme.

Je-li vám myšlenka hospice také blízká a chcete-li Hospic sv. Štěpána podporovat dlouhodobě, staňte se členy Klubu přátel a zasílejte minimálně 200 Kč měsíčně. Děkujeme!

Více na www.hospiclitomerice.cz

Zuzana Legnerová

Hudební událost v Sulejovicích

Dominik Faustus

V neděli 20. ledna 2019 se od 10.30 hodin v kostele Nejsvětější Trojice v Sulejovicích rozezněly varhany v preludiu ke mši svaté. Podobné vystoupení se konalo 21. prosince 2018 v evangelickém kostele v Krabčicích. Obě vystoupení proběhla v rámci akce Varhanní půlhodinky a představili se na nich varhaníci ZUŠ Litoměřice Kristýna Hálová, Marie Kořová, Kryštof Kindl, Matouš Marek a Josef Průša se svou učitelkou paní Michaelou Fišerovou.

Redakce

Putování za varhanami litoměřické diecéze

Ve středu 23. ledna 2019 proběhla v kanceláři generálního vikáře na biskupské kurii v Litoměřicích prezentace dalších dvou dílů cyklu Putování za varhanami litoměřické diecéze. Televizní štáb navštívil Řepín, Holany a Zahrádky u České Lípy. Cyklus připravuje litoměřický biskupství a podílí se na něm diecézní organolog Radek Rejšek, zvukař Vít Janata

a kameraman Jan Slavík. K účinkování v pořadu jsou přizváni nejrůznější varhaníci a umělci. Pořady budou k shlédnutí na stránkách litoměřického biskupství.

Tento projekt můžete podpořit darem na účet číslo: 2114193276/2700

Domínik Faustus

Redakce

Setkání zasvěcených osob s litoměřickým biskupem

V sobotu 2. února 2019 na svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) přijely do Litoměřic na setkání Bohu zasvěcených osob přes tři desítky řeholníků a řeholnic. Setkání začalo v 10 hodin mší svatou v kapli Diecézního domu kardinála Trochty, které předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Po mši svaté se Bohu zasvěcené osoby podílely se svými aktuálními zkušenostmi. Setkání bylo zakončeno společným obědem v restauraci Biskupský pivovar, která se rovněž nachází v Diecézním domě kardinála Trochty.

Redakce

Domínik Faustus

Litoměřický Hospic sv. Štěpána oslavil „plnoletost“

V sobotu 9. února 2019 se od 16 hodin konala v Hospici sv. Štěpána v Litoměřicích mše svatá, které předsedal biskup Mons. Jan Baxant. Při bohoslužbě připomněl, že je to již 18 let kdy litoměřický hospic slouží našim terminálně nemocným bližním, a poděkoval všem, kteří obětavě slouží nemocným i jejich rodinám. Po mši svaté Mons. Jan Baxant prošel a požehnal celý litoměřický hospic. Na závěr se konalo v jídelně agapé, přičemž nesměl chybět ani “narozeninový dort” připomínající 18. výročí vzniku, což by u živé osoby podle českého práva znamenalo plnoletost.

Domínik Faustus

Všem, kdo se o tento hospic i o další hospice starají, či se v hospicovém hnutí v naší vlasti zdravě angažují, patří dík od spoluobčanů i požehnání od Pána Boha.

Redakce

Requiem za zemřelého P. Jana Hurníka v Teplících

Ve středu 19. prosince zemřel ve věku 66 let v hospici sv. Lukáše v Ostravě otec Jan Hurník SDB z komunity teplických salesiánů.

Rozloučení s otcem Jenem se uskutečnilo 28. prosince 2018 v kostele sv. Josefa (Don Bosco) v Moravské Ostravě a poté bylo jeho tělo uloženo do kněžského hrobu v Polance nad Odrou.

Ve středu 2. ledna 2019 od jedenácti hodin se v kostele sv. Jana Křtitele v Teplících konala za P. Hurníka zádušní mše. Requiem celebroidl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a rozloučit se přišlo mnoho farníků, kteří na P. Hurníka s láskou vzpomínali. Na cestu do nebe mu zahráli a zazpívali též členové romské komunity, se kterými byl P. Hurník během svého kněžského života v úzkém kontaktu.

Domínik Faustus

Během bohoslužby byl před obojetním stolem vystaven koš s křížky v různém stupni rozpracování, jež otec Jan Hurník vyráběl a které si mohli po skončení obřadu všichni přítomní vzít na památku.

Redakce

Příprava Noci kostelů 2019

Přijměte pozvání k zapojení se do dalšího ročníku akce “Noc kostelů” v litoměřické diecézi, která proběhne v pátek 24. května 2019. Přípravy se již nyní pomalu rozbíhají. Přihlašování bylo spuštěno 1. února 2019 prostřednictvím www.nockostelu.cz.

Kontakt na koordinátorku pro litoměřickou diecézi: Ing. Kristýna Solníčková, MBA, tel.: 731 402 553 nebo solnickova@dltm.cz.

Programy nejsou vytvářeny na diecézní úrovni, ale připravuje si je každá farnost a společenství samostatně dle svých možností. Objekty mohou být do Noci kostelů přihlášeny pouze se souhlasem místního duchovního správce, který musí být rovněž seznámen s připravovaným programem (nejlépe přizván k jeho tvorbě), neboť je jeho garantem. Toto se týká nejen objektů v majetku církve, ale také staveb, jejichž vlastníky jsou jiné instituce (město, muzeum apod.). Právě u těchto objektů je obzvláště důležitá vazba na duchovního správce, aby byl zachován duchovní rozměr celé akce. Bližší informace a fotografie z minulých ročníků Noci kostelů naleznete na www.nockostelu.cz a www.dltm.cz.

Redakce

Litoměřická kapitula volila probošta

Domínik Faustus

Ve středu 13. února 2019 se v Litoměřicích konalo zasedání sídelních kanovníků litoměřické svatoštěpánské kapituly. Toto zasedání začalo mší svatou v katedrále sv. Štěpána, které předsedal stávající probošt kapituly J.M. can. Mgr. Jiří Hladík, jemuž v těchto dnech končí pětiletý funkční mandát. Po mši svaté proběhla volba probošta, při které byl kanovníky znovuzvolen stávající probošt. Volbu musí potvrdit ještě litoměřický biskup, aby se mohl opětovně zvolený probošt ujmout svého úřadu.

Celkem 119 184 663 korun. Tolik se letos vybralo v České republice do 23 908 pokladniček Tříkrálové sbírky.

Z tiskové zprávy Charity Česká republika

I lidem v litoměřické diecézi není pomoc potřebným cizí

Sečteno. Podtrženo. Již jsou známy kompletní výsledky letošního ročníku Tříkrálové sbírky. V litoměřické diecézi bylo vybráno skvělých 3 241 910 Kč. Oproti loňskému roku, kdy se vybralo 2 901 608 Kč, se jedná o nárůst o více než 340 000 Kč. To je fantastický výsledek!

„S průběhem letošní Tříkrálové sbírky jsme velmi spokojeni. Je dobré vidět, jak se vnímání sbírky posouvá a z koledování se již stala tradice. Lidé nás očekávají ve svých domácnostech. Ačkoli sever Čech nepatří mezi bohaté regiony, i zde jsou lidé, kteří jsou solidární a ochotni pomoci potřebným,“ uvedla ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková. Peníze budou využity např. na podporu zdravotně handicapovaných, seniorů, dětí ze sociálně slabých rodin, nákup pečovatelských a zdravotních pomůcek, podporu smysluplného trávení volného času dětí a mládeže či v neposlední řadě i domácí hospicové péče.

„Příští ročník bude jubilejní. Dvacátý. Již nyní probíhají přípravy. Pokud by měl někdo zájem o koledování, může se na nás obrátit pro více informací. Zároveň uvítáme i jakékoli informace o koledování ve Vašem bydlišti“, sdělila koordinátorka Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi Veronika Vedejová. „Velice děkujeme všem, kdo se do sbírky zapojil – dobrovolníkům, dárcům, koledníkům. Bez Vaší pomoci bychom nemohli pomáhat dál,“ nešetřila slovy díky ředitelka Růžena Kavková.

Eva Hadašová (Farní Charita Litoměřice)

V pátek 4. ledna 2019 litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnal na Mírovém náměstí všem, kteří se na realizaci Sběrky podílejí. Ať už to jsou koledníci či dárci. Zároveň vyjádřil podporu koledníkům, kteří se Sběrce věnují ve svém volném čase bez nároku na jakékoli ohodnocení. Jako doprovodný program byl pro návštěvníky připraven koncert litoměřického sboru Páni kluci a na zahřátí byl připravený horký čaj a kakao.

Výsledky Sběrky v litoměřické diecézi

Organizace	Počet úředně rozpečetých pokladniček	Aktuální výnos
Charita Most	114	261 385 Kč
Diecézní charita Litoměřice	150	430 397 Kč
Farní charita Česká Lípa	39	133 037 Kč
Farní charita Litoměřice	70	137 921 Kč
Farní charita Lovosice	36	74 301 Kč
Oblastní charita Česká Kamenice	51	142 179 Kč
Oblastní charita Chomutov	20	132 734 Kč
Oblastní charita Kadaň	40	127 540 Kč
Oblastní charita Liberec	90	345 261 Kč
Oblastní charita Rumburk	12	40 764 Kč
Oblastní charita Šluknov	12	42 811 Kč
Oblastní charita Sobotka	29	72 076 Kč
Oblastní charita Teplice	40	84 538 Kč
Oblastní charita Ústí nad Labem	55	101 629 Kč
Oblastní charita Žatec	1	12 049 Kč
ŘKF Děčín 4 - Podmokly	10	34 002 Kč
ŘKF Jablonné v Podještědí	7	28 198 Kč
ŘKF Libešice u Žatce	79	468 479 Kč
ŘKF Mladá Boleslav	30	113 936 Kč
ŘKF Podbořany	20	84 669 Kč
ŘKF Semily	35	171 932 Kč
ŘKF Srbská Kamenice	32	202 072 Kč
Koleda celkem	972	3 241 910 Kč

Tři králové přišli na koledu také na litoměřické biskupství za Mons. Baxantem

Na konzistoři na Dómském náměstí bylo pro koledníky přichystáno tradiční prasátko

Tříkrálová sbírka v Mostě má pěknou tradici

Tříkrálová sbírka skončila, ale v samém jejím závěru dne 14. ledna 2019 se uskutečnilo tradiční Tříkrálové pozvání do Soukromé hotelové školy Bukaschool Most, které každoročně platí pro všechny děti z nízkoprahového komunitního klubu Sovička.

Děti zde i letos zazpívaly koledy a předaly vlastnoručně vyrobené dárky, paní ředitelka školy Mgr. Vlasta Bukačová je pochválila, obdarovala pěknými dárky, významnou částkou přispěla do sbírkové pokladničky a pozvala k pohoštění, které připravili studenti této prestižní školy ve své cenami ověřené kuchyni.

Toto Tříkrálové setkání, které je pro děti ze sociálně slabých rodin z Mostu

velmi výchovné a motivující, mělo letos již desátý ročník a paní ředitelka si při něm vždy najde i chvíli času k rozhovoru s vychovatelkami, aby

vyjádřila uznání a podporu pro jejich sociálně-pedagogickou práci. Za vše velmi děkujeme.

Brigita Janovská

Foto: Radek Chmel

FARNÍ CHARITA LOVOSICE

Ženy se můžou realizovat díky Charitě

Farní charita Lovosice se ve svém projektu Práce a rodina zaměřila na lepší pracovní uplatnění pro ženy do 29 let a nad 55 let, které jsou v evidenci úřadu práce déle než 5 měsíců, a v neposlední řadě matky pečující o děti mladších 15 let, rovněž v evidenci ÚP. Jedná se o první evropský projekt, kterého se lovosická Charita zúčastnila a dokázala zrealizovat. Vznikl před dvěma lety a nyní došlo k jeho ukončení. Při této příležitosti se dnes uskutečnila tisková konference, na které došlo vyhodnocení zmíněného projektu.

Cílem bylo efektivní uplatnění ohrožených žen na trhu práce. Celkem se do projektu zapojilo 65 žen z Ústeckého kraje, které si mohly vybrat mezi různými rekvalifikacemi (např. pracovník v sociálních službách, obsluha PC, chůva). Největší zájem však byl o kurz asistenta pedagoga.

Součástí rekvalifikace byla podpora žen v osobním rozvoji, motivace k pracovnímu uplatnění, posilování vlastních schopností, odborné poradenství s právníkem či psychologem. Ženy se mohly zúčastnit seminářů na různá témata. Jedním z nich byla například i finanční gramotnost zaměřená na rodinné hospodaření či dluhovou problematiku.

Výsledky projektu jsou velmi dobré. Celkem 47 žen našlo prostřednictvím přeškolení své zaměstnání a jedna žena díky nabitým zkušenostem sebrala odvalu a začala podnikat. „Děkujeme za Vaši práci. Pomohli jste nám naplnit smysl úřadu práce tím, že se uchazeči mohli vrátit do pracovního procesu. U některých jsme to ani tak lehce neočekávali,“ uvedla vedoucí oddělení zprostředkování Úřadu práce v Lovosicích Alena Palečková.

O osobních zkušenostech hovořila jedna z účastnic Markéta Svitáková: „Když mi byla nabídnuta práce asistenta pedagoga, vůbec jsem neváhala.

Ráda pracuji s lidmi a pomáhám jim. Když jsem byla v evidenci úřadu práce, cítila jsem se zbytečná. Nyní jsem šťastná a práce mě naplňuje.“

Na konferenci vystoupil i Jan Preiss, ředitel Základní školy speciální, ZŠ praktické a Praktické školy v Litoměřicích, na které nyní pracuje i paní Svitáková. Práci asistentů pedagoga si velmi pochvaloval. „Tuto práci nemůže dělat každý. Je velmi psychicky náročná. Na našich školách pracují celkem tři ženy ze zmíněného projektu a jsem s nimi naprosto spokojen.“

Z tiskové zprávy Farní charity Lovosice

Odborná konference ke shrnutí výsledků projektu ESF – OPZ Práce a Rodina v Lovosicích.

Foto: Dominik Faustus

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Daniel Vícha

Katolické speciality

Katolicismus je krásný, bohatý a hluboký – ale ve své „speciálnosti“ i nepřístupný a nápadně odlišný od jiných vyznání. Mnoho lidí se v jeho hloubce topí... A právě těm, kdo jsou z katolické jinakosti spíše rozpačiti než nadšení, přichází na pomoc knížka Daniela Víchy.

brožovaná, 129 Kč

Madeleine Delbrélová

Člověk mezi vírou a ateismem

Jak žít víru ve společnosti, která s Bohem v každodenní realitě nepočítá? Co mi může dát osobní vztah ke Kristu při střetu s praktickým ateismem? Úvahy Madeleine Delbrélové o křesťanství v dnešním světě jsou mrazivě přesné, hluboké a zároveň povzbudivé.

brožovaná, 239 Kč

Stanislav Příbyl

Karlův most

V souvislostech víry a ducha

Duchovní průvodce po jednom z nejkrásnějších mostů na světě odkrývá jak jeho krásu, tak souvislosti víry, historických událostí a osob, díky nimž vznikla úchvatná galerie třiceti soch a sousoší svatých na obou jeho stranách. Přes 140 fotografií a historických rytin.

pevná vazba, 499 Kč

Jaroslav Brož

Pane, smiluj se a obnov nás

Sedm kajících žalmů nejen na dobu postní

Sedm kajících žalmů, z nichž nejznámější jsou žalmy 51 (Miserere) a 130 (De profundis), spojuje téma lítosti nad hříchy a touhy po Božím odpuštění. Modlitba těchto žalmů odvrací člověka od bezmoci a zoufalství. Před Bohem si nemusíme na nich hrát, zamlčovat svou bolest nebo vinu. Když před ním vyslovíme to, co je v nás slabé a zdánlivě nehodné Božího doteku, můžeme se uzdravit.

brožovaná, 99 Kč

Anselm Grün, Giuliano Ferri

Velikonoční příběh, 2. vydání

Anselm Grün prostě a jímavě vypráví příběh Ježíšových Velikonoc. Jsme přítomni chvíli jeho slavného vjezdu do Jeruzaléma, poslední večeri s učedníky, cestě na Golgotu a ukřižování i vzkříšení. Slova umocňují snové krásné ilustrace Giuliana Ferriho.

sešitová vazba, 199 Kč

Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin.

Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Výstava Camino na kolečkách, Rumburk, 8. února – 30. března 2019

Loreta Rumburk

Na vozíku život nekončí. Putovní výstava fotografií Petra Hirsche z cesty Jana Duška do Santiaga de Compostela.

Eucharistická adorace, Jablonec nad Nisou, 1. března 2019

Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 9.00 – 16.30 hodin, každý první pátek v měsíci

Nikodémova noc, Raspenava, 1. března 2019

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii – tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).

www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz

Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 1. března 2019

Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin.

Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.

Křížová cesta, Jablonec nad Nisou, 8. března 2019

Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 16.30 hodin

Pobožnost křížové cesty v postním období, Rumburk, 8. března – 12. dubna 2019

Loreta Rumburk, 16.30 hodin

Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. března 2019

Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci.

Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12.

Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de

Svátek sv. Josefa, Jablonec nad Nisou, 19. března 2019

Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 18.00 hodin

Setkání pořadatelů Noci kostelů 2019, 22. března 2019

Biskupství litoměřické, Dómské náměstí 1, 17.00 hodin

Křížová cesta, Horní Maxov, 23. března 2019

Horní Maxov – Slovanka, 10.00 hodin

Slavnost zvěstování Páně, Jablonec nad Nisou, 25. března 2019

Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, 18.00 hodin

Postní duchovní obnova pro děvčata, Jiřetín pod Jedlovou, 29. – 31. března 2019

Téma: „Blahoslavenství jako životní program křesťana“.

Doprovází: o. Kamil Strak

S sebou: bibli, otevřené srdce i ucho, přezůvky, spacák, dobrou obuv.

Na co se můžeš těšit? Na procházku v přírodě, ohlédnutí se za SDM v Panamě, mši sv., adoraci, přátelské společenství.

Cena 150 Kč. Přihlášky posílejte s. Markétě Hluchníkové, FDC.

Do 27. 3. 2019 na e-mail: marketafdc@seznam.cz nebo tel.: 739 258 166

Koncert Schola Gregoriana Pragensis, Otvice, 2. dubna 2019

Kostel sv. Barbory v Otvicích, 19.00 hodin

Výstava Karlovo údolí, Rumburk, 3. dubna – 18. května 2019

Ambit Lorety Rumburk

Dobové a aktuální fotografie z výletního místa na Šluknovsku.

Připravil Martin Bilinski, Oldřich Podzimek a Město Šluknov

Výstava Pašijový betlém, Rumburk, 13. dubna – 8. června 2019

Ambit Lorety Rumburk

Zobrazení biblického vyprávění o utrpení Krista v kapli P. Marie Lurdské

Komentovaná prohlídka obrazů křížové cesty a kaple Svatých schodů, Rumburk, 17. dubna 2019

Loreta Rumburk, 17.00 hodin

Radio Proglas je možné v litoměřické diecézi naladit na frekvenci **97,9 FM z Ještědu**. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší republiky, naladit prostřednictvím internetu nebo skrze satelit. Informace najdete na www.proglas.cz.

Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Proglasu přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

V týdnu zařazujeme modlitbu **růžence – v pondělí (radosti) a ve středu (slavný) v 18.00**, a v úterý (bolestný), **ve čtvrtek (světla), v pátek (bolestný) a v sobotu (slavný) od 22.30**.

K modlitbě **Korunky k Božimu milosrdenství** se můžete připojit každý pátek (kromě prvního v měsíci) v 15.10. O prvním pátku v měsíci se můžete připojit k modlitbě **Křížové cesty** nebo **Litanii**.

Každou neděli v 18.00 vás zveme k **modlitbě za rodiny**.

K **modlitbě ranních chval** se můžete připojit každý všední den po šesté hodině, o víkendů a ve svátek po půl sedmé. **Nešpory** zachytíte denně po 21. hodině.

Ekleziologie, tedy nauka o církvi, má své nezastupitelné místo zvláště v dnešní chaotické době, kdy potřebujeme poznat identitu církve, způsoby, jakými se vyvíjela a pochopit procesy a posloupnosti, které k tomu vedly. Budeme moci lépe pochopit odůvodněnost bytí i další směřování církve i její reakce na současné problémy. Vše je o to důležitější, že církev tvoříme i my sami. Ve čtrnácti dílech vzdělávacího cyklu, který připravuje studio Vojtěch v Hradci Králové, nás bude touto problematikou provázet emeritní děkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, katolický kněz ThLic. Prokop Brož, Th.D. V prvním úvodním dílu se budeme zabývat identitou, potažmo **křesťanskou identitou**. Tento nový vzdělávací cyklus naladíte po celý březen vždy v pátek od 20.15 a opakování v neděli v 10.30 a v pondělí ve 22.00.

Velikonoční festival duchovní hudby se každoročně velmi úzce váže k událostem Svatého týdne. Jakou hudbu letos budeme moci na koncertech slyšet letos, se dozvíme od organizátorů festivalu. Poslouchejte Oktávu v pátek 22. března za pět minut pět odpoledne.

K rozhovoru se světcím biskupem pražské arcidiecéze **Mons. Zdenkem Wasserbauerem** vás zveme v cyklu **Křesťan a svět** v neděli 24. března od 20.15. Otázky klade P. Jan Krbec.

V sobotu 9. března v 18.30 naladíte již 25. kolo hitparády lidových písní **Folklorní sedmičku**. Cílem folklorní hitparády je upozornit na nahrávky cimbálových muzik a lidových hudeb napříč etnografickými regiony Čech, Moravy a Slezska a s pokorou k lidové písni ukázat jejich krásu „způsobem veskrze moderním“. Ze sedmi písní volíte tři, které se vám nejvíce líbí a které pošlete do dalšího kola. Hlasovat můžete pomocí formuláře na hudebním webu Proglasu, v anketě na Facebooku, mailem, pomocí aplikace Radia Proglas, klasickou poštou nebo SMS. Více na webové stránce Folklorní 7 v sekci hudba Proglasu.

**POPE FRANCIS
SERVANT OF HOPE
MOROCCO 2019 المغرب**

BŘEZEN NA TELEVIZI NOE

Apoštolská cesta papeže Františka do Maroka.
Živě na televizi Noe
30. - 31. března 2019

Společenství z Křešic u Litoměřic spolu s místním duchovním správcem P. Jaroslavem Střížem zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánský laděný modlitební program na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají **každou sobotu od 19.30 do ranních hodin** v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Pozvánky

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Elisabetta Fezzi, Gabriele Amorth

Otec Amorth

Jak ho neznáte

Svědectví o prosté, avšak skálopevně víře paulínského kněze, jemuž se podařilo přimět církve jak doma v Itálii, tak ve světovém měřítku, aby nejen znovu začala brát vážně biblické učení o působení andělů i démonů v dějinách spásy, ale především aby se ve službě exorcistů zapojila do boje proti Zlému.
Brož., 224 s., 299 Kč

Walter Ciszek

S Bohem v Rusku

23 kněžských let v sovětských vězeních a sibiřských pracovních táborech

Walter Ciszek se narodil v rodině polských emigrantů. Po vstupu k jezuitům se přihlásil k misijní práci v Rusku a přijal východní obřad. Když vypukla II. světová válka, byl právě v polské oblasti obsazené Rudou armádou. V roce 1940 byl zatčen a dalších 23 let vězněn sovětským režimem, z toho 15 let na Sibiři. Teprve v roce 1963 se mohl vrátit do Spojených států, výměnou za dva sovětské agenty. O své životní zkušenosti napsal dvě knihy. Tato je jedna z nich.
Brož., 486 s., 349 Kč, dotisk
Audiokniha, 250 Kč, 15 hod 36 minut.
E-kniha, 175 Kč.

Hlavní společné modlitby

a mešní řád česky i latinsky

Konečně v edici Do kapsy vyšel výběr z hlavních modliteb, to vše doplněno česko-latinským mešním řádem. Malá knížička se tak hodí pro cesty do zahraničí, ale také pro ty, kteří teprve do života církve vstupují a potřebují se seznámit s modlitebními texty, které všechny její členy spojují.
Brož., 48 s., 35 Kč

Růženec se slovem Božím

Rozšířená verze původně tištěné brožurky Růženec. Ke stažení zdarma, pro operační systém android.

Paulínská adorace

Podstatně rozšířená verze leporela Hodina adorace s Ježíšem Mistrem. Tato aplikace vznikla při příležitosti 25 let působení Dcer sv. Pavla v České republice. Ke stažení zdarma, pro operační systém android.

Evangelium na každý den roku 2019 (e-kniha)

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání pro rok 2019 připravila sr. Anna Mátikova FSP. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.
471 s., 109 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Přehled sbírek konaných v litoměřické diecézi v roce 2019

Termín	Účel sbírky
24. 2. 2019	Svatopetrský haléř (nejbližší neděle svátku Stolce sv. Petra)
17. 3. 2019	Na pojištění diecéze
19. 4. 2019	Na Svatou zemi (pokladnička u Božího hrobu)
2. 6. 2019	Na TV Noe (7. neděle velikonoční)
29. 9. 2019	Na Charitu (v blízkosti svátku sv. Václava)
20. 10. 2019	Na misie (předposlední říjnová neděle)
17. 11. 2019	Den Bible (33. neděle v mezidobí)
26. 12. 2019	„Svatoštěpánská koleda“ – na bohoslovce

54. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Termín: 12.–13. 4. 2019

Místo konání: Litoměřice

Motto: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle Tvého slova.“ Lk 1,38

Téma: Volba životního povolání

Přihlašování a další informace na: www.dcml.cz

Pořádá Biskupství litoměřické - Diecézní centrum pro mládež a MATĚJ z. s.

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Denní a dálkové studium

Přihlášky do 31. 3. 2019

www.ktf.cuni.cz ▼

KATOLICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA

UNIVERZITA
KARLOVA

Denní studium
Katolická teologie
Dějiny evropské kultury
Dějiny křesťanského umění

Dálkové studium
Teologické nauky
Apřikovaná etika

Přijímací řízení
pro akademický rok
2019/2020

Přihlášky do 31. 3. 2019
www.ktf.cuni.cz

TAMMÍM

Duchovní víkend v semináři

Termín: 29.–31. 3. 2019

www.seminar-praha.cz ▼

TAMMÍM
29. - 31. 3. 2019

VĚŘÍM.

Bohoslovci zvou mladé muže
na duchovní víkend v semináři.

SEMINAR-PRAHA.CZ

Z dláře

Mons. Jana Baxanta, litoměřického biskupa

- 19. 2. 10:00 - 11:00 hod. Zasedání konzistoře, Litoměřice
- 21. 2. 13:00 - 17:00 hod. Vědecká rada FF UJEP, Ústí nad Labem
- 23. 2. 12:00 - 17:00 hod. Rodinné setkání
- 27. 2. 14:00 - 16:00 hod. Setkání s oslavenci
- 5. 3. 12:00 - 14:00 hod. Setkání s přáteli
- 6. 3. 07:30 - 08:30 hod. Popelec v katedrále, Litoměřice
- 7. 3. 09:30 - 14:00 hod. Vikariátní setkání, Most
- 11. 3.-21. 3. Exerciice biskupů, Nazaret, Jeruzalém
- 21. 3. 13:00 - 17:00 hod. Návštva seniorů v rezidenci
- 21. 3. 17:00 - 20:00 hod. Papežské výročí volby, Praha, katedrála
- 22. 3. 17:00 - 19:00 hod. Moderátoři Noci kostelů
- 23. 3. 14:00 - 17:00 hod. Setkání s přáteli
- 25. 3. 09:00 - 10:00 hod. Požehání na pouť do Říma
- 26. 3.-30. 3. Římská pouť s mládeží, Řím, Assisi
- 2. 4. 10:00 - 15:00 hod. Pastorační rady, DDKT, Litoměřice
- 2. 4. 16:00 - 19:00 hod. Ekonomická rada, DDKT, Litoměřice
- 4. 4. 10:00 - 12:00 hod. Požehání nových prostor, DCH Litoměřice
- 7. 4. 10:00 - 14:00 hod. Biřmování v Libochovicích
- 11. 4. 10:00 - 15:00 hod. Ekonomicko-právní komise ČBK, Praha
- 11. 4. 17:30 - 20:00 hod. Návštva Arcibiskupského semináře, Praha

Mons. Martina Davidka, generálního vikáře

- 19. 2. 10:00 - 11:00 hod. Zasedání konzistoře, Litoměřice
- 7. 3. 10:00 - 11:00 hod. UTR, Litoměřice
- 10. 3.-15. 3. Exerciice, Litoměřice
- 22. 3. 10:00 - 11:00 hod. Přednáška pro seniory - Charita, Litoměřice
- 26. 3.-29. 3. Římská pouť s mládeží, Řím, Assisi
- 2. 4. 10:00 - 14:00 hod. Zasedání Kněžské rady, okrskových vikářů a konzultorů, Litoměřice
- 2. 4. 16:00 - 18:00 hod. Zasedání ekonomické rady, Litoměřice
- 10. 4. 09:30 - 15:30 hod. ČBK - setkání GV, Praha
- 12. 4.-13. 4. Účast na 54. Diecézním setkání mládeže, Litoměřice
- 18. 4. 09:00 - 13:00 hod. Misa Chrismatís
- 21. 4. 10:00 - 16:00 hod. Osterreiten, Mikulášovice

Diář aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2019 vychází pět čísel
- cena 1 ks je 30 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davidek (davidek@dltm.cz). **Výkonná redaktorka:** Magdalena W. Dvořáková (zdislava@dltm.cz). **Redakce:** Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: StudioLinka. **Tisk:** Tisk Horák, a.s., Ústí nad Labem. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Slavnost sv. Štěpána v litoměřické katedrále, hlavní celebrant nový apoštolský nuncius v České republice, Jeho Excellence Mons. Charles Daniel Balvo 26. prosince 2018

Foto: Dominik Faustus

Filipovská pouť 2019 12.–13. ledna 2019

Foto: Dominik Faustus

Malba se sv. Františkem z Asissi přijímajícím stigmata a dalšími svěťci (sv. Jiří, sv. Vavřinec, sv. Klára, sv. Anežka Římská, františkánský bratr), východní stěna jižní boční lodi klášterního kostela v Kadani, počátek 17. století, nástěnná malba secco.

V letech 2017–2018 restaurovali studenti Restaurátorské školy malířské Akademie výtvarných umění v Praze pod vedením pedagogů Markéty Pavlíkové a Adama Pokorného.

Foto: Mgr. Lada Hlaváčková